

νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989 περί Cour d'arbitrage (νυν Cour constitutionnelle), όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο της 12ης Ιουλίου 2009, ερμηνευόμενες αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 9, παράγραφος 2, του εν λόγω ειδικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989, οι οποίες επιβάλλουν στους εθνικούς δικαστές την υποχρέωση να υποβάλλουν σε ανώτατο εθνικό δικαστήριο (εν προκειμένω το ως άνω Cour constitutionnelle), όλα τα προδικαστικά ερωτήματα που σχετίζονται με την ερμηνεία διατάξεων του απευθείας και κατά προτεραιότητα εφαρμοστέου στην εσωτερική έννομη τάξη δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν οι διατάξεις αυτές περιέχονται και στο εθνικό σύνταγμα, και εφόσον οι εν λόγω δικαστές τεκμαίρουν ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις παραβιάζονται στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, με αποτέλεσμα να αδυνατούν να εφαρμόσουν απευθείας το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τουλάχιστον στην περίπτωση που το εν λόγω ανώτατο δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί επί ταυτόσημου ζητήματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Palermo (Ιταλία) στις 5 Ιανουαρίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Fabio Caronna

(Υπόθεση C-7/11)

(2011/C 80/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Palermo

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Fabio Caronna

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η παράγραφος 2 του άρθρου 77 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι ακόμη και οι φαρμακοποιοί είναι υποχρεωμένοι να έχουν την άδεια χονδρικής πώλησης φαρμάκων ή η βούληση του κοινοτικού νομοθέτη ήταν να εξαιρέσει τους φαρμακοποιούς από την επιβολή της υποχρέωσης κατοχής της άδειας αυτής, όπως φαίνεται να προκύπτει από την ανάγνωση της τριακοστής έκτης αιτιολογικής σκέψης;
- 2) Ποια είναι η ορθή ερμηνεία της ρύθμισης που αφορά την άδεια χονδρικής πώλησης φαρμάκων και περιλαμβάνεται στα άρθρα 76 έως 84 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, όσον αφορά ειδικότερα τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να μπορεί ο φαρμακοποιός (ως φυσικό πρόσωπο και όχι ως εταιρία), ο οποίος, λόγω της ιδιότητάς του ως φαρμακοποιού, έχει την άδεια ή είναι εξουσιοδοτημένος, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να πωλεί λιανικά φάρμακα, να προβαίνει επίσης στη χονδρική πώληση φαρμάκων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Dublin Metropolitan District Court (Ιρλανδία) στις 10 Ιανουαρίου 2011 — Danise McDonagh κατά Ryanair Ltd

(Υπόθεση C-12/11)

(2011/C 80/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Dublin Metropolitan District Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγωνουσα: Danise McDonagh

Εναγόμενη: Ryanair Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά κάτι πέραν των «έκτακτων περιστάσεων», κατά την έννοια του κανονισμού 261/2004⁽¹⁾, η απαγόρευση κυκλοφορίας στον ευρωπαϊκό εναέριο χώρο, λόγω της έκρηξης στην Ισλανδία του ηφαιστείου Eyjafjallajökull, η οποία προκάλεσε εκτεταμένη και παρατεταμένη διακοπή της εναέριας κυκλοφορίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εξαιρείται υπό τις περιστάσεις αυτές η παροχή φροντίδας βάσει των άρθρων 5 και 9;
- 3) Αν η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι αρνητική, είναι άκυρα τα άρθρα 5 και 9 στο μέτρο που είναι αντίθετα προς τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, προς την αρχή της «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων» που κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση του Μόντρεαλ και προς τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 4) Όταν η ματαίωση οφείλεται σε «έκτακτες περιστάσεις», η υποχρέωση των άρθρων 5 και 9 έχει την έννοια ότι περιέχει **σιωπηρό περιορισμό**, όπως είναι ο χρονικός και/ή οικονομικός περιορισμός, της παρεχόμενης φροντίδας;
- 5) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, είναι άκυρα τα άρθρα 5 και 9 στο μέτρο που είναι αντίθετα προς τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, προς την αρχή της «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων» που κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση του Μόντρεαλ, καθώς και προς τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) — Δήλωση της Επιτροπής
ΕΕ L 46, σ. 1

(¹) ΕΕ 2001, L 311, σ. 67.